

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)

24. oktober 2013*

»Præjudiciel forelæggelse — den i hovedsagen omhandlede afgørelse har ikke længere noget retsgrundlag — de forelagte spørgsmål uden relevans — uforment at træffe afgørelse«

I sag C-180/12,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) ved afgørelse af 4. april 2012, indgået til Domstolen den 16. april 2012, i sagen:

Stoilov i Ko EOOD

mod

Nachalnik na Mitnitsa Stolichna,

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M. Ilešič, og dommerne C.G. Fernlund, A. Ó. Caoimh (refererende dommer), C. Toader og E. Jarašiūnas,

generaladvokat: P. Mengozzi

justitssekretær: fuldmægtig M. Aleksejev,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 11. april 2013,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Stoilov i Ko EOOD ved advokat B. Aleksiev
- Nachalnik na Mitnitsa Stolichna ved N. Yotsova, D. Yordanova, Y. Yordanova, S. Dimitrova og S. Zlatkov, som befuldmægtigede
- Europa-Kommissionen ved B.-R. Killmann, D. Roussanov og L. Bouyon, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 18. juli 2013,

afsagt følgende

* Processprog: bulgarsk.

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af den kombinerede nomenklatur for 2009, som findes i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1031/2008 af 19. september 2008 (EUT L 291, s. 1, herefter »KN«), og navnlig fortolkningen af underposition 5407 61 30 og 6303 92 10, samt fortolkningen af Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 af 20. november 2006 (EUT L 363, s. 1, herefter »toldkodeksen«), princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og princippet om dommes retskraft samt artikel 41 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«).
- 2 Anmodningen er indgivet under en sag mellem Stoilov i Ko EOOD (herefter »Stoilov«) og Nachalnik na Mitnitsa Stolichna (den ansvarlige toldembedsmand i hovedstaden) vedrørende toldtarifiering af varer betegnet som »stof til fremstilling af rullegardiner« hidhørende fra Kina.

Retsforskrifter

EU-retten

Toldkodeksen

- 3 I henhold til toldkodeksens artikel 68 kan toldmyndighederne til verificering af de angivelser, som de har antaget, foretage:
 - »a) en dokumentkontrol, som omfatter selve angivelsen [...]
 - b) en undersøgelse af varerne, eventuelt ledsaget af en prøveudtagning med henblik på analyse eller dybtgående kontrol«.
- 4 Toldkodeksens artikel 71 har følgende ordlyd:
 - »1. Resultatet af verifikationen af angivelsen tjener som grundlag for anvendelsen af de bestemmelser, der gælder for den toldprocedure, varerne henføres under.
 2. Er der ikke foretaget verifikation af angivelsen, tjener oplysningerne på angivelsen som grundlag for anvendelsen af de i stk. 1 omhandlede bestemmelser.«
- 5 Det følger af toldkodeksens artikel 221, stk. 1, at »[s]å snart afgiftsbeløbet er bogført, underrettes debitor efter en passende fremgangsmåde om beløbets størrelse«.
- 6 Artikel 232 i afdeling 2 med overskriften »Frist og nærmere regler for betaling af afgiftsbeløbet« i toldkodeksens afsnit VII, kapitel 3, bestemmer:
 - »Er afgiftsbeløbet ikke betalt inden for den fastsatte frist
 - a) gør toldmyndighederne brug af alle de muligheder, de har i henhold til gældende bestemmelser, herunder tvangsfuldbyrdelse, for at sikre betaling af beløbet.

Der kan efter udvalgsproceduren fastsættes særlige bestemmelser for kautionister inden for rammerne af proceduren for forsendelse.

b) opkræves der ud over afgiftsbeløbet morarente. Morarentesatsen kan være højere end lånerentesatsen. Den må ikke være lavere end denne sats.

2. Toldmyndighederne kan undlade at kræve morarente [...]«

7 I toldkodeksens afsnit VIII med overskriften »Klageadgang« bestemmer artikel 243 følgende:

»1. Enhver person kan indgive klage mod afgørelser, der træffes af toldmyndighederne om anvendelse af toldforskrifterne, og som berører den pågældende umiddelbart og individuelt.

[...]

2. Klagen kan

a) i første instans indgives til den af medlemsstaterne hertil udpegede toldmyndighed

b) i anden instans indgives til en uafhængig instans, der kan være en domstol eller et tilsvarende specialiseret organ, i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i medlemsstaterne.«

KN

8 Første del af KN indeholder indledende bestemmelser. I denne del, under afsnit I, hvori de almindelige bestemmelser findes, er der under afsnit A med overskriften »Almindelige tariferingsbestemmelser vedrørende [KN]« fastsat følgende:

»Tarifieringen af varer i [KN] sker efter følgende regler:

1. Overskrifter til afsnit, kapitler og underkapitler tjener alene til orientering; tarifieringen skal ske med hjemmel i positionsteksterne og de til afsnit og kapitler knyttede bestemmelser samt, for så vidt det ikke strider mod de nævnte tekster og bestemmelser, efter nedenstående regler.

2. a) Når en bestemt vare nævnes i en positionstekst, omfatter positionen også ukomplette eller ufærdige varer af den omhandlede art, for så vidt de fremtræder som i det væsentlige komplette eller færdige varer. Positionen omfatter endvidere varer af den pågældende art (herunder ukomplette eller ufærdige varer, som efter denne bestemmelse tariferes som komplette eller færdige varer), når de foreligger i adskilt eller ikke samlet stand.

b) Når et bestemt materiale nævnes i en positionstekst, henhører materialet under positionen såvel i ren tilstand som blandet med eller i forbindelse med andre materialer. Når varer fremstillet af et bestemt materiale nævnes, tages der herved sigte på varer fremstillet såvel helt som delvis af det pågældende materiale. Den nærmere fremgangsmåde ved tarifieringen af blandinger og af sammensatte varer er angivet i punkt 3 nedenfor.

[...]«

9 KN er baseret på det harmoniserede varebeskrivelses- og varenomenklatursystem, der er udarbejdet af Verdenstoldorganisationen, hvis positioner og sekscifrede underpositioner KN gentager, idet det syvende og ottende ciffer er underinddelinger, der er specifikke for KN. I sin anden del med overskriften »Toldtariffen« omfatter KN en klassificering af varer i afsnit, kapitler, positioner og underpositioner.

10 Afsnit XI i KN har overskriften »Tekstilvarer«. Bestemmelse 7 i dette afsnit lyder således:

»Som »konfektionerede varer« betragtes i dette afsnit:

- a) varer, der er tilskåret i anden form end kvadratisk eller rektangulær
- b) varer, der er færdige til brug, eller er færdige til brug efter simpel overklipping, uden at behøve syning eller anden videre forarbejdning (fx visse støvklude, håndklæder, duge, tørklæder og tæpper)
- c) varer, hvis kanter er sømmet eller ombøjet, eller som er forsynet med knyttede frynser på en af kanterne, undtagen metervarer, hvis kanter ved kastesøm eller anden simpel metode er beskyttet mod optrævling

[...]«

11 I dette afsnit XI findes kapitel 54 i KN med overskriften »Endeløse kemofibre; strimler og lignende af endeløse kemofibre«, som bl.a. indeholder pos. 5407, som omfatter »[v]ævet stof af garn af endeløse syntetiske fibre, herunder vævet stof fremstillet af varer henhørende under position 5404«. Denne position omfatter bl.a. kategorien »Andet vævet stof, med indhold af endeløse polyesterfibre på 85 vægtprocent eller derover«, som bl.a. indeholder underposition 5407 61 vedrørende »Andet vævet stof med indhold af ikke-teksturerede endeløse polyesterfibre på 85 vægtprocent eller derover«. Denne underposition omfatter igen bl.a. underposition 5407 61 30, hvis ordlyd er »Farvet«.

12 Underkapitel I med overskriften »Andre konfektionerede tekstilvarer« i afsnit XI, kapitel 63 i KN omfatter bl.a. pos. 6303, som dækker over »[g]ardiner, rullegardiner, gardinkapper og sengekapper«. Denne position er opdelt i to kategorier »[a]f trikotage« og »[i] andre tilfælde«. Sidstnævnte kategori omfatter bl.a. underposition 6303 92 med ordlyden »[a]f syntetiske fibre«. Denne underposition er igen opdelt i to underpositioner, 6303 92 10 og 6303 92 90, hvis ordlyd er henholdsvis »[a]f fiberdug« og »[i] andre tilfælde«.

Bulgarsk ret

13 Artikel 34, stk. 3, i Administrativnoprotsesualen kodeks (lov om retsplejen ved forvaltningsdomstolene) bestemmer, at »myndighederne sikrer parterne en mulighed for at fremkomme med bemærkninger til de bevisdokumenter, der er indhentet, og til de fremførte påstande inden for en fastsat frist, der ikke kan være længere end syv dage. Parterne kan skriftligt fremsætte spørgsmål eller rejse indsigelser«.

14 I henhold til denne lovs artikel 35 udstedes den individuelle forvaltningsakt efter klarlæggelse af de relevante faktiske omstændigheder og undersøgelse af de forklaringer og indsigelser, der i givet fald er fremført af de berørte borgere eller organer.

15 I henhold til artikel 179, stk. 1, i Grazhdanski protsesualen kodeks (civilprocesloven, herefter »GPK«) udgør et officielt dokument, som er udfærdiget af en tjenestemand inden for rammerne af den pågældendes opgaver på den fastlagte måde og efter den fastlagte procedure, et bevis for de erklæringer, der er afgivet under hans tilstedeværelse, og de akter, der er udført af ham eller under hans tilstedeværelse.

16 Ifølge GPK's artikel 297 er en retskraftig dom bindende for den ret, der har afsagt den, og for enhver anden ret eller offentlig myndighed.

17 I henhold til GPK's artikel 302 er en retskraftig afgørelse fra en forvaltningsdomstol bindende for den civile domstol for så vidt angår gyldigheden og lovligheden af forvaltningsakten.

- 18 I overensstemmelse med artikel 211, stk. 1, i Zakon za mitnitsite (toldloven, herefter »ZM«) gør toldmyndighederne – når en toldskyld ikke er blevet betalt rettidigt – brug af enhver mulighed, der er tillagt dem ved denne lov eller andre retsregler, for at sikre inddrivelsen af dette beløb, herunder vedtagelsen af anordninger om inddrivelse.
- 19 Det følger af ZM's artikel 211a, at »anordninger om inddrivelse af offentligretlige statslige fordringer er individuelle forvaltningsakter, der træffes af chefen for det toldkontor, i hvis stedlige kompetenceområde den ikke rettidigt betalte skyld er opstået, og hvormed toldskyld og andre offentligretlige fordringer fastsættes«.

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 20 Ved toldangivelse indgivet den 8. januar 2009 angav Stoilov »stof til fremstilling af rullegardiner« under underposition 6303 92 10 i KN. Der blev beregnet og betalt told på 7 598,56 BGN og en merværdiafgift på 23 544,53 BGN.
- 21 Med henblik på at kontrollere denne angivelse foretog toldmyndighederne den 9. januar 2009 en laboratorieundersøgelse af en stikprøve, som der blev optaget referat af.
- 22 Henset til laboratorieundersøgelsen fandt toldmyndighederne, at de af angivelsen omfattede varer ikke kunne tariferes i kapitel 63 i KN. Det fremgik af undersøgelsen, at disse varer opfyldte betingelserne for tarifiering i kapitel 54 i KN og nærmere bestemt i underposition 5407 61 30.
- 23 Under disse omstændigheder meddelte Nachalnik na Mitnitsa Stolichna den 27. april 2009 Stoilov en afgørelse, hvorved de af toldangivelsen af 8. januar 2009 omfattede varer blev tariferet i denne underposition (herefter »afgørelsen om meddelelse«), og hvorved der samtidig skete en forhøjelse af toldsatsen fra 6,5% til 8% og blev pålagt en endelig antidumpingtold på 74,8% i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1487/2005 af 12. september 2005 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse færdigforarbejdede stoffer af endeløse polyesterfibre med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 240, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1087/2007 af 18. september 2007 (EUT L 246, s. 1).
- 24 I henhold til denne afgørelse fik Stoilov en frist på syv dage til frivilligt at indbetale den offentlige gæld på 1 211,37 BGN for toldskylden, 82 372,82 BGN for antidumpingtolden og 16 716,84 BGN for merværdiafgiften.
- 25 Stoilov indbragte en klage til myndigheden over den pågældende afgørelse og anlagde siden sag ved Administrativen sad Sofia-grad (forvaltningsdomstolen i Sofia).
- 26 Da Stoilov ikke havde betalt de i afgørelsen om meddelelse fastsatte beløb inden for den fastsatte frist, traf Nachalnik na Mitnitsa Stolichna i mellemtiden afgørelse nr. 13 af 7. august 2009 om tvangsinddrivelse af statens tilgodehavender (herefter »opkrævningsafgørelsen«).
- 27 Den 11. september 2009 indgav Stoilov administrativ klage over denne afgørelse med krav om, at der blev foranstaltet en uafhængig sagkyndig undersøgelse vedrørende tarifieringen af de afgiftspålagte varer. Da selskabet ikke modtog noget svar inden for fristen, anlagde det den 7. oktober 2009 hovedsagen direkte ved Administrativen sad Sofia-grad.
- 28 Den 14. oktober 2009 forkastede den højere administrative instans, dvs. den regionale tolldirektør, den administrative klage indgivet den 11. september 2009 og gav afslag på at gennemføre den ønskede sagkyndige undersøgelse.
- 29 Ved dom af 30. december 2010 stadfæstede Administrativen sad Sofia-grad afgørelsen om meddelelse.

- 30 Stoilov anlagde kassationsanke til prøvelse af denne sidstnævnte dom ved Varhoven administrativen sad (den øverste forvaltningsdomstol), en sag, der stadig verserer på tidspunktet for forelæggelsesafgørelsen.
- 31 Ifølge Administrativen sad Sofia-grad er de to muligheder for tarifiering af de i hovedsagen omhandlede varer kapitel 54 eller 63 i KN. For at sondre mellem dem er det nødvendigt at fortolke begrebet »konfektionerede varer« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i bestemmelse 7 til kapitel 63, og udtrykket »vævet stof« i underposition 5407 61 30 i KN.
- 32 Det skal i øvrigt vurderes, om Stoilov på grund af den behandling, der er givet fem andre toldangivelser for varer som de i hovedsagen omhandlede indgivet af dette selskab såvel før som efter indgivelsen af den omtvistede angivelse, kan påberåbe sig princippet om beskyttelse af den berettigede forventning for at opnå tarifiering af de i hovedsagen omhandlede varer under KN-kode 6303 92 10.
- 33 Idet den forelæggende ret har henvist til, at denne angivelse har givet anledning til to adskilte nationale procedurer vedrørende samme faktiske og retlige spørgsmål, finder den det nødvendigt at forelægge Domstolen spørgsmålet om, hvilken retsakt der kan indgives en klage mod i henhold til toldkodeksens artikel 243, stk. 1.
- 34 Det er endelig fornødent at anmode om en fortolkning af chartrets artikel 41 og 47.
- 35 Administrativen sad Sofia-grad har på den baggrund besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) Skal varen – ruller af fiberdug til fremstilling af rullegardiner – ud fra sine egenskaber tariferes i [KN] under KN-kode 5407 61 30 som »vævet stof« eller ud fra sit eneste anvendelsesformål – til rullegardiner – under KN-kode 6303 92 10, hvorved følgende bør tages i betragtning:
- a) begrebet »konfektionerede varer« som omhandlet i bestemmelse 7 til kapitel 63 [med overskriften »Andre konfektionerede tekstilvarer; håndarbejdsæt; brugte beklædningsgenstande og brugte tekstilvarer; klude«] i afsnit XI [med overskriften »Tekstilstoffer«] i [KN], fortolket i sammenhæng med de almindelige tariferingsbestemmelser [del A,] nr. 2, litra a), vedrørende begreberne »ukomplette eller ufærdige varer« under hensyntagen til det i bestemmelse 7, [nr. 2,] litra c), nævnte tilfælde, den i sagen omhandlede vares egenskaber og den omstændighed, at der kun kan fremstilles et slutprodukt af den
- b) spørgsmålet, om begrebet »vævet stof« i kapitel 54, underposition 5407 61 30 i [KN] omfatter stofstrimler, der ligesom slutproduktet, som er deres eneste anvendelsesformål – rullegardiner – også har en sammenfæstnet kant på de lange sider, idet dette produkt udtrykkeligt nævnes i [KN's] underposition 6303 92 10?
- 2) Er der nogen rimelig grund til at antage, at den deklarerende og forpligtede person i henhold til vareindførslen havde en berettiget forventning med hensyn til varens tarifiering og til, at varen i henhold til [toldkodeksens] artikel 71, stk. 2, [...] og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning ville blive tariferet i den toldposition, der var angivet i toldangivelsen, såfremt der i sagen på tidspunktet for indgivelsen af toldangivelsen forelå følgende omstændigheder:
- a) For en tidligere indgivet toldangivelse for tilsvarende varer med den samme KN-kode udtog toldmyndighederne efter en protokolleret varekontrol inklusive en kontrol med henblik på tarifieringen ingen prøver til analyse, og det konkluderedes, at varerne stemte overens med oplysningerne i angivelsen.

- b) Der fandt ingen senere kontrol sted efter overdragelse af varerne i henhold til fem tidligere angivelser af tilsvarende varer med den samme KN-kode, både før og efter datoen for protokollen om toldkontrollen, hvori det blev konstateret, at KN-koden var korrekt?
- 3) Skal [toldkodeksens] artikel 243, stk. 1, [...] [med henblik på overholdelsen] af retskraftprincippet fortolkes således, at der kun kan indgives retsmidler mod den foranstaltning, der er omhandlet i toldkodeksens artikel 232, stk. 1, litra a), når foranstaltningen er blevet vedtaget på grund af manglende betaling til tiden og samtidigt fastsætter importafgifternes størrelse og efter national ret er fuldbyrdelsesgrundlag for inddrivelse af afgifterne?
- 4) Skal [chartrets] artikel 41, stk. 2, litra a), og artikel 47 [...] fortolkes således, at når den forpligtigede efter at have modtaget underretning i henhold til [toldkodeksens] artikel 221, stk. 1, [...] har indgivet anmodning om bevisoptagelse ved en uafhængig sagkyndig, som toldmyndighederne ikke udtrykkeligt har imødekommet og ikke omtalt i senere afgørelser, foreligger der en [uafhjælpelig] krænkelse af retten til god forvaltning og retten til forsvar i den administrative procedure, som ikke kan afhjælpes under den retslige procedure, fordi den pågældende ifølge de regler, som gælder for proceduren i hovedsagen, kun ved en ret i første instans kan godtgøre sine indsigelser vedrørende tarifieringen af varen, idet han stiller spørgsmål til en uafhængig sagkyndig?«

Om den præjudicielle forelæggelse

- 36 Det følger af fast retspraksis, at proceduren efter artikel 267 TEUF er et middel til samarbejde mellem Domstolen og de nationale retter, som giver Domstolen mulighed for at forsyne de nationale retter med de elementer vedrørende fortolkningen af EU-retten, som er nødvendige for, at de kan afgøre den for dem verserende tvist (jf. bl.a. dom af 16.7.1992, sag C-83/91, Meilicke, Sml. I, s. 4871, præmis 22, og af 27.11.2012, sag C-370/12, Pringle, præmis 83).
- 37 Under dette samarbejde er den nationale retsinstans, for hvilken en tvist er indbragt, på grundlag af omstændighederne i den konkrete sag bedst i stand til at vurdere, såvel om en præjudiciel afgørelse er nødvendig for, at den kan afsige dom, som relevansen af de spørgsmål, den forelægger Domstolen (jf. i denne retning bl.a. dom af 16.7.1992, sag C-343/90, Lourenço Dias, Sml. I, s. 4673, præmis 15, og af 21.2.2006, sag C-152/03, Ritter-Coulais, Sml. I, s. 1711, præmis 14).
- 38 Ikke desto mindre er Domstolen med henblik på at efterprøve sin egen kompetence i givet fald beføjet til at undersøge de omstændigheder, hvorunder en national domstol har forelagt sagen, og navnlig at undersøge, om den fortolkning af EU-retten, som den nationale ret har anmodet om, har forbindelse med realiteten i hovedsagen eller dennes genstand, således at Domstolen ikke foranlediges til at udøve responderende virksomhed vedrørende generelle eller hypotetiske spørgsmål (jf. bl.a. i denne retning dom af 16.12.1981, sag 244/80, Foglia, Sml. s. 3045, præmis 18 og 21, og af 30.9.2003, sag C-167/01, Inspire Art, Sml. I, s. 10155, præmis 45). Såfremt det viser sig, at det forelagte spørgsmål klart ikke er relevant for tvistens afgørelse, må Domstolen fastslå, at den ikke kan træffe afgørelse (jf. bl.a. Lourenço Dias-dommen, præmis 20, og Ritter-Coulais-dommen, præmis 15 og den deri nævnte retspraksis).
- 39 Det fremgår imidlertid af de skriftlige indlæg, der er afgivet til Domstolen, og svaret fra den forelæggende ret på Domstolens anmodning om nærmere oplysninger, at Varhoven administrativen sad ved dom af 5. juli 2012 har ophævet den i denne doms præmis 29 nævnte dom og annulleret afgørelsen om meddelelse.
- 40 Ifølge de forklaringer, som den forelæggende ret har givet i sit svar på denne anmodning om nærmere oplysninger vedrørende virkningerne af annullationen af afgørelsen om meddelelse på tvisten i hovedsagen, og således som det fremgår af ordlyden af den pågældende dom, som er vedlagt besvarelsen som bilag, har Varhoven administrativen sad særligt fastslået, at den tarifiering, som

Nachalnik na Mitnitsa Stolichna havde anvendt, som var blevet stadfæstet af Administrativen sad Sofia-grad, var fejlagtig, henset til de bevisdokumenter og ekspertudtalelser, der indgik i sagens akter. På dette punkt fandt Varhoven administrativen sad, at de forhold, som Administrativen sad Sofia-grad havde lagt til grund, hverken var understøttet af de fremlagte bevisdokumenter eller af konklusionerne i den sagkyndige rapport.

- 41 I denne besvarelse har den forelæggende ret ligeledes anført, at det tilkommer den at sikre overholdelsen af de processuelle regler, som er afgørende for opkrævningsafgørelsens lovlighed, herunder en betingelse om, at der i afgørelsen om meddelelse er givet meddelelse om, at der foreligger en »ikke betalt skyld« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i ZM's artikel 211a.
- 42 Under retsmødet ved Domstolen har Nachalnik na Mitnitsa Stolichna erkendt, at afgørelsen om meddelelse ikke længere findes i den bulgarske retsorden på grund af Varhoven administrativen sads annullation heraf.
- 43 Under samme retsmøde fremlagde Stoilov en afgørelse om afslutning af inddrivelsen af offentlige fordringer udstedt af den offentlige opkrævningsmyndighed den 24. september 2012. Denne afgørelse bragte den tvangsfuldbyrdesprocedure, der var indledt i henhold til opkrævningsafgørelsen, til ophør. Skønt Nachalnik na Mitnitsa Stolichna har anfægtet gyldigheden af en sådan afgørelse, har myndigheden ikke benægtet tilstedeværelsen heraf.
- 44 Under disse omstændigheder fremgår det under alle omstændigheder af de foregående bemærkninger – uanset om tvangsfuldbyrdesproceduren indledt ved opkrævningsafgørelsen er blevet bragt til ophør eller ej – som generaladvokaten har anført i punkt 16 i forslaget til afgørelse, at den forelæggende ret ikke længere med henblik på at løse tvisten i hovedsagen skal træffe en afgørelse ud fra Domstolens besvarelse af de forelagte spørgsmål, såfremt Domstolen skulle besvare de forelagte spørgsmål.
- 45 Som den forelæggende ret har anført i svaret på Domstolens anmodning om nærmere oplysninger, er afgørelsen om meddelelse blevet annulleret i sin helhed af Varhoven administrativen sad, og tilstedeværelsen af denne sidstnævnte afgørelse udgør, som allerede nævnt i denne doms præmis 41, en processuel betingelse for vedtagelsen af opkrævningsafgørelsen.
- 46 Herefter må det fastslås, at denne anmodning om præjudiciel afgørelse ikke længere kan antages at vedrøre en fortolkning af EU-retten, der fremstår som objektivt nødvendig for den afgørelse, som den forelæggende ret skal træffe (jf. analogt bl.a. dom af 9.10.1997, sag C-291/96, Grado og Bashir, Sml. I, s. 5531, præmis 16). Denne anmodning om præjudiciel afgørelse, der er genstandsløs, gør det ikke muligt at udlede de elementer til fortolkning af EU-retten, som den forelæggende ret finder det relevant at benytte med henblik på at træffe afgørelse i den for retten verserende sag ud fra EU-retten (jf. bl.a. i denne retning dom af 16.9.1982, sag 132/81, Vlaeminck, Sml. s. 2953, præmis 13).
- 47 Det er ganske vist korrekt, at den forelæggende ret i svaret på Domstolens anmodning om nærmere oplysninger vedrørende virkningerne af annullationen af afgørelsen om meddelelse for tvisten i hovedsagen har anført, at toldmyndighederne kan vedtage nye afgørelser med samme indhold som afgørelsen om meddelelse og opkrævningsafgørelsen. Selv hvis det antages, at dette stadig er tilfældet, uanset dom af 5. juli 2012 fra Varhoven administrativen sad, skal det imidlertid fastslås, at hvis Domstolen besvarede de forelagte spørgsmål under sådanne omstændigheder, ville det svare til, at den afgav et responsum om hypotetiske spørgsmål, hvilket ikke er foreneligt med den opgave, som Domstolen er blevet tildelt i forbindelse med det retslige samarbejde, der er indført ved artikel 267 TEUF (jf. i denne retning dom af 3.2.1983, sag 149/82, Robards, Sml. s. 171, præmis 19, Meilicke-dommen, præmis 25, og dom af 21.3.2002, sag C-451/99, Cura Anlagen, Sml. I, s. 3193, præmis 26).

- 48 I lyset af det ovenstående skal det fastslås, at det er uforlødent at besvare den forelæggende rets spørgsmål.

Sagens omkostninger

- 49 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

Af disse grunde udtaler og bestemmer Domstolen (Tredje Afdeling):

Det er uforlødent at besvare de af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) forelagte spørgsmål.

Underskrifter